

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isang Daan at Tatumpu't Lima

Ang mga Tinig na Propetiko noong 1776, 1789, at 1798: Isang Pambungad sa Pagtatatak ng 144,000

Jeff Pippenger
2024-03-14

Ang kasaysayan ng 1776, 1789, at 1798 ay naglalarawan ng kasaysayan ng pagpapatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo. Sa bawat isa sa mga petsang iyon, ang hayop na mula sa lupa ay nagsalita. Ang tatlong panandang-daan, na ang mga tipo nito ay ang tatlong ulit na pagsasalita ng hayop na mula sa lupa, ay tumatakbo nang kahanay sa tatlong tinig ni Cristo noong Setyembre 11, 2001, noong Hulyo 2023, at sa nalalapit na batas ng Linggo.

Ako'y nasa Espiritu sa araw ng Panginoon, at narinig ko sa likuran ko ang isang malakas na tinig, na gaya ng tunog ng pakakak. Apocalipsis 1:10.

Bawat isa sa tatlong panandang may tinig na yaon ay nagsasaad ng tumitinding “pagpapatunog” ng ikatlong “sa aba,” na siya ring ikapitong trompetang babala, at ang trompeta ay tinig.

Humiyaw ka nang malakas, huwag kang magpigil, itaas mo ang iyong tinig na gaya ng pakakak, at ipahayag mo sa aking bayan ang kanilang pagsalangsang, at sa sambahayan ni Jacob ang kanilang mga kasalanan. Isaias 58:1.

Ang tinig na ukol sa Protestanteng sungay noong Setyembre 11, 2001 ay ang tinig ng mga bantay na nananawagan sa Laodiceanong Adbentismo na magbalik sa mga dating landas ni Jeremias, ngunit ang kapulungan ng mga manunuya ay tumangging lumakad roon.

Ganito ang sabi ng Panginoon: Tumayo kayo sa mga daan, at masdan ninyo, at magtanong kayo tungkol sa mga dating landas, kung saan naroroon ang mabuting daan; at lumakad kayo roon, at makasumpong kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Ngunit sinabi nila, Hindi kami lalakad roon. Itinalaga ko rin sa inyo ang mga bantay, na nagsasabi, Makinig kayo sa tunog ng pakakak. Ngunit sinabi nila, Hindi kami makikinig. Jeremias 6:16, 17.

Ang tinig ng Hulyo 2023 ay ang pagkabuhay na muli ng ministryo ng Future for America, na natahimik mula pa sa unang pagkadismaya noong Hulyo 18, 2020. Gaya ng pahayag ni Juan hinggil sa nalalapit na pagdating ng Mesiyas, at ng pahayag ni Justinian hinggil sa nalalapit na pagdating ng antikristo, tinukoy ng Future for America na ang kinabukasan ng Amerika ay malapit nang mabago magpakailanman sa nalalapit na batas ng Linggo, at sa pagtunog ng ikapitong trumpeta sa panandang-daan na iyon. Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang ay ang tinig ng Hulyo 2023.

Ang ikalawang tinig ng Apocalipsis kabanata labing-walo ay umalingawngaw sa nalalapit na batas ng Linggo, kapag naganap ang pagsasalita ng dragon sa pamamagitan ng halimaw na mula sa lupa.

Sa puntong iyon, ang 'asno' ay hahampasin sa ikatlong pagkakataon, at saka magsasalita ang 'asno'. Ang asno ay hinampas agad pagkaraan ng Setyembre 11, 2001, pagkaraan ng Oktubre 7, 2023, at muli itong hahampasin sa nalalapit na batas ng Linggo, kung saan ito magsasalita. Sa patotoo ni Balaam, ito'y napalihis sa landas dahil sa isang anghel, at ang anghel ay kumakatawan sa apat na anghel na inuutusang pigilan ang apat na hangin ng Islam, ngunit sa batas ng Linggo ang asno ng Islam ay nagsasalita sa tunog ng ikapitong trumpeta, na siya ring ikatlong aba.

Doon magsasalita ang pangitain tungkol sa Islam, na naantala mula pa noong Hulyo 18, 2020, sapagkat sa panahong iyon ay hindi na iyon maaantala. Maraming tinig sa panahon ng pagselyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at ang panahong iyon ay nauuna sa pagpapatupad ng hatol ng Diyos na magsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang pagpapatupad ng hatol ng Diyos ay inilarawan ng pitong anghel, na may pitong mangkok. Nagsisimula ang panahong iyon sa pagbubuhos ng Espiritu Santo, at kumakatawan ito sa isang pag-uulit ng Pentecostes, noong ibinuhos ang Espiritu Santo at sumaksi ang mga dila ng apoy sa pangyayaring iyon. Ang pagbubuhos sa puntong iyon ng panahon ay hindi na sinusukat, sapagkat ang Espiritu Santo ay ibinubuhos na nang walang sukat.

Ang anghel na nakikiisa sa pagpapahayag ng mensahe ng ikatlong anghel ay paliliwanagin ang buong lupa sa pamamagitan ng kaniyang kaluwalhatian. Isang gawaing may pandaigdigang saklaw at di-karaniwang kapangyarihan ang hinulaang magaganap dito. Ang kilusang Adbentista noong 1840–44 ay isang maluwalhating pagpapakita ng kapangyarihan ng Diyos; naipaabot ang mensahe ng unang anghel sa bawat istasyong misyonero sa buong daigdig, at sa ilang bansa ay nagkaroon ng pinakadakilang siglang panrelihiyon na nasaksihan sa alinmang lupain mula pa noong Repormasyon ng ika-labing-anim na siglo; ngunit ang mga ito ay hihigitan ng makapangyarihang kilusan sa ilalim ng huling babala ng ikatlong anghel.

Ang gawain ay magiging kawangis ng sa Araw ng Pentecostes. Kung paanong ibinigay ang 'maagang ulan,' sa pagbubuhos ng Espiritu Santo sa pasimula ng Ebanghelyo, upang pasibulin ang mahalagang binhi, gayon din naman, ang 'huling ulan' ay ibibigay sa pagtatapos nito upang pahinugin ang ani. The Great Controversy, 611.

Noong Setyembre 11, 2001, ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagsimula, at ang Espiritu Santo ay ibinuhos nang may sukat. Ang pagsukat sa pagbubuhos ay inilarawan sa kasaysayan ng Pentekostes, na nagsimula sa muling pagkabuhay ni Cristo, kung saan isang anghel ang nagsalita at nagsabi, "Anak ng Diyos, lumabas ka, tinatawag ka ng Ama," gaya ng pagtawag ni Jesus kay Lazaro palabas ng libingan sa mga salitang, "Lazaro, lumabas ka." Noong 2023, tinawag ni Cristo ang mga patay at tuyong buto ng dalawang saksi na "lumabas."

Pagkatapos ng pagkabuhay na muli ni Cristo, una Siyang umakyat sa Kanyang Ama, at pagkatapos ay bumaba Siya gaya ng ginawa Niya noong Setyembre 11, 2001. Pagkaraan, unti-unti Niyang binigyang-liwanag ang Kanyang mga alagad, na inilarawan sa pamamagitan ng Kanyang pakikipagkita kay Maria, ng Kanyang pakikipagtagpo at pagtuturo sa mga alagad sa daan patungong Emaus, at pagkaraan ay ng Kanyang pagpapakita sa iba pang mga alagad. Sa loob ng apatnapung araw ay tinuruan Niya ang mga alagad bago ang Kanyang pangwakas na pag-akyat; at pagkaraan pa ng sampung araw, sila ay pawang nagkakaisa at nasa iisang dako, at ang Espiritu

Santo ay ibinuhos nang walang sukat.

"Nang makipagtagpo si Jesus sa Kaniyang mga alagad, ipinaalaala Niya sa kanila ang mga salitang Kaniyang sinabi bago ang Kaniyang kamatayan, na kinakailangang matupad ang lahat ng mga bagay na nasusulat sa kautusan ni Moises, at sa mga propeta, at sa Salmo na tumutukoy sa Kaniya. 'At binuksan Niya ang kanilang pagkaunawa upang maunawaan nila ang mga Kasulatan, at sinabi Niya sa kanila, Ganito ang nasusulat, at gayon nararapat na magdusa si Cristo at muling mabuhay mula sa mga patay sa ikatlong araw; at na ang pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan ay dapat ipangaral sa Kaniyang pangalan sa gitna ng lahat ng mga bansa, na magpasimula sa Jerusalem. At kayo ay mga saksi ng mga bagay na ito.'" *The Desire of Ages*, 804.

Noong Hulyo 2023, ginising ng tinig ni Hesus ang dalawang patay na saksi at pinasimulang buksan ang pag-unawa ng Kaniyang mga alagad tungkol sa lahat ng bagay na nasusulat sa Kautusan ni Moises (ang "pitong panahon"), sa mga Propeta (ang larawan ni Nebukadnezar ng mga halimaw), at sa Mga Awit (ang karanasan nina Moises at ng Kordero). Nagsimula ang Kaniyang gawain ng pagtuturo sa Kaniyang pagkabuhay na mag-uli, at lalo pang umigting sa sumunod na apatnapung araw. Nagsimula ito sa Kaniyang paghingi ng pagkain.

At samantalang sa kagalakan ay hindi pa rin sila makapaniwala at namamangha, sinabi niya sa kanila, Mayroon ba kayong anumang pagkain rito? At binigyan nila siya ng isang piraso ng isdang inihaw, at ng pulot-pukyutan. At kinuha niya iyon at kumain sa harap nila. At sinabi niya sa kanila, Ito ang mga salitang sinabi ko sa inyo, noong ako'y kasama pa ninyo, na kailangang matupad ang lahat ng mga bagay na nasusulat tungkol sa akin sa Kautusan ni Moises, sa mga Propeta, at sa mga Awit. *Lucas 24:41-44*.

Ang panalangin ay isang pangunahing palatandaan sa nagpapatuloy na kasaysayan, at ang kasaysayan mula sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo hanggang sa Kanyang pag-akyat pagkalipas ng apatnapung araw, ay nag-iwan ng sampung araw (ang sampu ay isang pagsubok) bago ang Pentecostes, kung kailan ang Espiritu Santo ay ibubuhos nang walang sukat. Ang Kanyang pagkabuhay na mag-uli, pag-akyat, na sinundan ng muli Niyang pagbaba, ay kumakatawan sa Setyembre 11, 2001. Ang Hulyo 2023 ay kumakatawan sa katapusan ng apatnapung araw, at ang sampung araw na kasunod ng Hulyo 2023 ay humahantong sa nalalapit na batas sa Linggo. Sa huling panahong iyon ng sampung araw, ang pagkakaisa at panalangin ang mga palatandaan. Ang pagkakaisa ay isinagisag ng unang propesiya ni Ezekiel sa kabanata tatlumpu't pito, na pinagsama-sama ang mga buto, mga litid, at laman. Ang ikalawang propesiya ni Ezekiel ay ang hininga ng apat na hangin, at ang hininga ay isang sagisag ng panalangin. Sa mga huling sampung araw na iyon ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay tinatatakan, yamang sila ay inilarawan sa tipo ni Lazaro.

Ito ang dahilan ng Kaniyang pagpapaliban sa pagpunta sa Betania. Ang tampok na himalang ito, ang pagkabuhay na muli ni Lazaro, ay upang ilagay ang selyo ng Diyos sa Kaniyang gawain at sa Kaniyang pag-aangkin sa pagka-Diyos. *The Desire of Ages*, 529.

Sa pinakatampok na himalang ito, hindi lamang tinatakan ang mga dalagang matalino, kundi tinatakan din ang mga dalagang mangmang sa maling panig ng usapin.

Ang tampok na himala ni Cristo—ang muling pagbuhay kay Lazaro—ay pinagtibay nang lubos ang pasiya ng mga saserdote na alisin sa sanlibutan si Jesus at ang Kaniyang mga kagila-gilalas na gawa, na mabilis na sumisira sa kanilang impluwensiya sa mga tao. Mga Gawa ng mga Apostol, 67.

Ang maraming tinig sa kasaysayan ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo patungo sa nalalapit na batas ng Linggo ay “linya sa linya,” ang mga tinig ng makahulugang Salita ng Diyos, at ang mga tinig na iyon ay umaalingawngaw sa kapanahunan kung saan naisasakatuparan ang “bisa ng bawat pangitain.” Umaalingawngaw ang mga iyon sa pagbubukas ng ikapitong tatak.

At nang buksan niya ang ikapitong tatak, ay nagkaroon ng katahimikan sa langit na may katumbas na kalahating oras. At nakita ko ang pitong anghel na nangakatayo sa harapan ng Dios; at sa kanila'y ibinigay ang pitong trumpeta. At dumating ang ibang anghel at tumayo sa dambana, na may dalang isang gintong suuban; at siya'y binigyan ng maraming kamangyan, upang kaniyang ihandog na kalakip ng mga panalangin ng lahat ng mga banal sa gintong dambana na nasa harapan ng luklukan. At ang usok ng kamangyan, na kalakip ng mga panalangin ng mga banal, ay pumailanlang sa harapan ng Dios mula sa kamay ng anghel. At kinuha ng anghel ang suuban, at pinuno yaon ng apoy mula sa dambana, at inihagis sa lupa: at nagkaroon ng mga tinig, at mga kulog, at mga kidlat, at isang lindol. Apocalipsis 8:1–5.

Ang pagbubukas ng ikapitong tatak ay nagdulot ng katahimikan, sapagkat ang panahong iyon ay kumakatawan sa isang pagbabago ng dispensasyon, at sa pagbabago ng isang banal na dispensasyon, laging may katahimikan sa langit, gaya ng pinatotohanan ng krus nang tumigil ang mga anghel sa kanilang musika at pagpuri. Ang katahimikan sa langit ay pinatotohanan din ng mga itinatadhana ng Araw ng Pagbabayad-sala, at noong Oktubre 22, 1844, iniutos ng Habakuk DALAWA, talatang DALAWAMPU na manahimik ang buong lupa.

Ipinakita sa akin ang dakilang pag-ibig at pagpapakababa ng Diyos sa pagbibigay ng Kanyang Anak na mamatay, upang ang tao ay makasumpong ng kapatawaran at mabuhay. Ipinakita sa akin sina Adan at Eva, na biniyayaang masilayan ang kagandahan at kariktan ng Hardin ng Eden at pinahintulatang kumain sa lahat ng punong-kahoy sa hardin maliban sa isa. Ngunit tinukso ng ahas si Eva, at tinukso naman niya ang kanyang asawa, at kapwa sila kumain ng bunga ng ipinagbabawal na punong-kahoy. Nilabag nila ang utos ng Diyos, at naging mga makasalanan. Kumalat ang balita sa buong langit, at tumahimik ang bawat alpa. Nalungkot ang mga anghel, at nangamba na baka muling iunat nina Adan at Eva ang kamay at kumain sa punong-kahoy ng buhay at maging mga makasalantang walang kamatayan. Ngunit sinabi ng Diyos na palalaysin Niya ang mga lumabag mula sa hardin, at maglalagay Siya ng mga kerubin at ng nagliliyab na tabak upang bantayan ang daan patungo sa punong-kahoy ng buhay, upang ang tao ay hindi makalapit doon at kumain ng bunga nito, na nagpapanatili ng kawalang-kamatayan. Early Writings, 125.

Natahimik ang langit nang ang tao ay naging makasalanan, at natahimik ang langit nang nabubo ang dugo ni Cristo upang tubusin ang mga makasalanan, at natahimik ang langit nang nagsimula

ang gawaing paghatol ni Cristo sa pag-aalis ng kasalanan mula sa Kanyang bayan.

Ang pamamagitan ni Cristo sa ngalan ng tao sa santuwaryong nasa itaas ay kasinghalaga sa panukala ng kaligtasan gaya ng Kaniyang pagkamatay sa krus. Sa pamamagitan ng Kaniyang kamatayan sinimulan Niya ang gawaing yaon na, pagkaraan ng Kaniyang pagkabuhay na mag-uli, ay umakyat Siya upang ito'y ganapin sa langit. Ang Dakilang Tunggalian, 489.

Ang gawain ng paghuhukom ay nagsimula sa pagdating ng ikatlong anghel noong 1844, ngunit pinili ng bayan ng Diyos na mamatay sa ilang kaysa sa maging walang-hanggang kaisa sa pagka-Diyos. Muling dumating ang ikatlong anghel noong Setyembre 11, 2001, at minsan pang nagkaroon ng katahimikan sa langit. Pagkatapos, ang Leon mula sa lipi ni Juda ay nagsimulang alisin ang ikapitong tatak habang pinagmamasdan ng mga anghel ang pagdating ng ikatlong anghel sa kasaysayan ng huling salinlahi.

Ang pitong anghel ng paghuhukom ay naroon, handa nang simulan ang kanilang gawaing pagwasak, ngunit sila'y inutusan: "Pigilan, pigilan, pigilan, pigilan," samantalang sinaselyuhan ang isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang dalawahang panalangin ng mga tapat ay iniakyat sa langit, na isinasagisag ng sampung araw na nauna sa Pentekostes at nagsimula pagkaraan ng apatnapung araw (isang sagisag ng ilang), na kumakatawan sa tatlo't kalahating araw (isang sagisag ng ilang) ng Pahayag kabanata labing-isa. Pagkatapos ay inutusan ang dalawang saksi ng tinig mula sa ilang na dapat nilang tuparin ang dalawang panalangin ni Daniel. Ang panalangin sa Daniel kabanata dalawa, kung saan sina Daniel at ang tatlong mararangal ay nanalangin para sa liwanag upang maunawaan ang lihim na panaginip ni Nebukadnezar tungkol sa larawan ng mga hayop, at ang panalangin ni Daniel sa kabanata siyam, kung saan mag-isa siyang nanalangin, na tumutupad sa mga kahingian ng panalangin sa Levitico dalawampu't anim.

Ang nasa Daniel 2 na sama-samang panalangin ay para sa liwanag hinggil sa isang nakatagong hiwaga na nakatago sa loob ng panlabas na linya ng propetikong kasaysayan. Ang nasa Daniel 9, pribado at pansariling panalangin, ay para sa habag hinggil sa isang panloob na pangangailangan. Nang magsimulang bumagsak ang apoy ng Huling Ulan noong 2001, maraming tinig ang narinig ng mga nakauunawa sa metodolohiyang linya sa ibabaw ng linya. Ang apoy mula sa dambana na inihahagis sa lupa ay ang mensaheng nagbunga ng panghuling paghihiwalay ng marurunong at ng mga mangmang, at habang ang mensaheng iyon ay patuloy na umuunlad sa loob ng sampung simbolikong araw na iyon, ang mensahe ay lalong nagiging maliwanag.

Ang mensahe ay ang tumitinding krisis ng ikatlong kasawian, na, sa Ezekiel kabanata tatlumpu't pito, ay ang dalawang propesiyang unang nagbunsod na magsama ang dalawang saksi, at pagkatapos ay nagpatindig sa kanila bilang isang makapangyarihang hukbo. Pagkaraan, sa nasabing kabanata, pinag-isa sila sa iisang patpat, at ang pagsasanib na kinakatawan ng pagdudugtong bilang iisang patpat ay kumakatawan sa pagsasanib ng pagka-Diyos at ng pagkatao, na natutupad sa mga pangwakas na paggalaw ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo.

Noong Hulyo 2023, nagsimulang pumanhik ang mga panalangin, at yaon ay ang mga panalangin sa Daniel kabanata siyam at kabanata dalawa. Pagkatapos ay narinig ang mga tinig at gayundin ang mga kulog, at nakita naman ang mga kidlat. Ang kidlat at kulog ay kaakibat ng ulan, kapwa sa

kalikasan at sa propesiya. Nagsimula ang ulan noong Setyembre 11, 2001. Ang unang pagbanggit sa kidlat at kulog ay nagsasaad na ito ay isang mensaheng nilalayong magbunga ng takot sa Diyos.

At nangyari, sa ikatlong araw, sa umaga, na nagkaroon ng mga kulog at mga kidlat, at isang makapal na ulap sa ibabaw ng bundok, at ang tunog ng pakakak na lubhang malakas; anupa't ang buong bayan na nasa kampamento ay nanginig. Exodo 19:16.

Ang mga kidlat at kulog ay sinamahan ng "tinig" ng isang trompeta. Sila ay sinasamahan ng ulan, at kumakatawan sa mga yapak na propetiko upang patnubayan ang bayan ng Diyos.

Ibinuhos ng mga ulap ang tubig; ang kalangitan ay nagbigay ng tinig; at nagsilabasan din ang iyong mga palaso. Ang tinig ng iyong kulog ay nasa langit; ang mga kidlat ay nagliwanag sa sanlibutan; ang lupa ay nanginig at umuga. Ang iyong daan ay nasa dagat, at ang iyong landas ay nasa malalaking tubig, at ang iyong mga yapak ay hindi natutunton. Pinatnubayan mo ang iyong bayan na gaya ng isang kawan, sa pamamagitan ng kamay nina Moises at Aaron. Mga Awit 77:17-20.

Ang mga kidlat at kulog ay ang tinig ng Diyos, na nagaganap sa panahon ng ulan; at sa panahong yaon, inilalabas Niya ang Kaniyang mga hangin mula sa Kaniyang imbakan (ang Islam ay ang hanging silanganin).

Pagka kaniyang ibinubuga ang kaniyang tinig, may maraming tubig sa mga langit, at kaniyang pinaiilanglang ang mga singaw mula sa mga dulo ng lupa; siya'y nagpapakidlat na kasama ang ulan, at inilalabas ang hangin mula sa kaniyang mga imbakan. Jeremias 10:13.

Ipinahayag ng Diyos ang Kanyang tinig nang Siya'y umungal na gaya ng isang leon, at bilang tugon ay ipinahayag ng pitong kulog ang kanilang mga tinig, at ang pitong kulog na iyon ay kumakatawan sa mga yapak ng Diyos sa kasaysayan ng kilusang Millerita at gayundin sa kilusan ng ikatlong anghel, na muling dumating noong Setyembre 11, 2001, nang Kanyang inilabas ang silangang hangin mula sa Kanyang mga kayamanan.

Siya'y nagpapailanlang ng singaw mula sa mga dulo ng lupa; gumagawa siya ng mga kidlat para sa ulan; inilalabas niya ang hangin mula sa kaniyang mga imbakan. Siya ang pumatay sa mga panganay ng Egipto, kapuwa ng tao at ng hayop. Mga Awit 135:7, 8.

Nang pinatay ang mga panganay sa Ehipto, inilabas Niya ang hangin mula sa Kanyang mga imbakan, at ang Paskua ay naging tipo ng krus, na siya namang naging tipo ng pagdating ng ikatlong anghel noong 1844, na siya rin namang naging tipo ng pagbabalik ng ikatlong anghel sa araw ng hanging silangan, noong Setyembre 11, 2001.

Kapag inaalis ang mga tatak mula sa aklat na tinatakan ng pitong tatak, ito'y kumakatawan sa isang unti-unting pag-unlad ng katotohanan. Ang pag-alis ng ikapitong tatak ay kumakatawan sa panahon ng pagtatatakan ng isandaang apatnapu't apat na libo. Nang unang nabanggit ang aklat na tinatakan ng pitong tatak, may mga kidlat, mga kulog, at mga tinig, ngunit walang lindol.

At mula sa luklukan ay lumabas ang mga kidlat at mga kulog at mga tinig; at may pitong ilawang apoy na nagniningas sa harap ng luklukan, na siyang pitong Espiritu ng Diyos.

Apocalipsis 4:5.

Sa unang pagbanggit sa mga tinig, mga kidlat, at mga kulog, ang ulan ay kinakatawan ng Espiritu Santo, na siyang pitong ilawan ng apoy, ngunit walang lindol. Sa pagbubukas ng Ikapitong Tatak natutukoy ang lindol ng malapit nang darating na batas ng Linggo. Tinutukoy ng ikaapat na kabanata ng Apocalipsis ang pasimula ng pag-alis ng tatak sa katotohanan na isinakatuparan ng Leon mula sa lipi ni Juda, at kapag natukoy ang panahon ng pagtatatak, natutukoy nito ang pasimula at ang katapusan ng panahong iyon.

Ang pasimula ng kasalukuyang panahon ay nang bumaba ang anghel upang liwanagan ang lupa ng Kanyang kaluwalhatian noong Setyembre 11, 2001, pagkatapos, sa Isaias kabanata anim ay ipinabatid sa atin na ang mensaheng kinakatawan ng “mga tinig, mga kidlat, mga kulog, hangin at ulan” na nagwawakas sa batas ng Linggo, ay ipahahayag sa isang bayang nakakakita, ngunit hindi makakatalos sa kahulugan ng mga kidlat, at bagaman nakaririnig, hindi nila mauunawaan ang mga tinig at mga kulog, hanggang sa sila’y abutan ng dakilang lindol. Ang panahon ng pagpapatatakan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo ay ang panahong kung saan natutupad ang bisa ng bawat pangitain.

Ang kasaysayang iyon ay nagbubunga at naghahayag ng dalawang uri ng mga sumasamba. Ang isang uri ay kumikilala sa ulan, at kaya’t tinatanggap ito, sapagkat nakikita nila ang kidlat, at naririnig ang mga tinig, ang kulog, at ang hangin. Sa katapusan ng panahon ng pagtatatak, ang malakas na lindol ng nalalapit na batas ng Linggo ay saka magpapasimula sa mga hatol ng Diyos na ipatutupad.

At ang templo ng Diyos na nasa langit ay nabuksan, at nakita sa kaniyang templo ang kaban ng kaniyang tipan; at nagkaroon ng mga kidlat, at mga tinig, at mga kulog, at isang lindol, at malaking granizo. Pahayag 11:19.

Sa dakilang lindol, ang “mga kidlat, at mga tinig, at mga kulog” ay kinabibilangan ng “granizo.” Ang “granizo” ay kumakatawan sa mga hatol na nagsisimulang ibuhos ng pitong anghel na naghahanda nang gawin iyon sa pasimula ng panahon ng pagtatatak, noong binubuksan ang ikapitong tatak, gaya ng paghihintay nila sa anghel na dumaan sa Jerusalem at maglagay ng tatak sa mga dumadaing at tumatangis dahil sa mga karumaldumal na ginagawa sa lupain (panlabas), at sa iglesia (panloob).

Ang "hail" ay nagsasaad ng panahon ng mga mapangwasak na paghatol ng Diyos, na siyang panahon ng habag para sa ibang kawan ng Diyos, na sa panahong iyon ay tinatawag na lumabas mula sa Babilonia; at kapag ang pinakahuli mula sa napakaraming pulutong ay sumapi na sa kawan ng Diyos, ganap na magsasara ang panahon ng probasyon ng sangkatauhan.

At ibinuhos ng ikapitong anghel ang kaniyang mangkok sa hangin; at may lumabas na isang malakas na tinig mula sa templong nasa langit, mula sa trono, na nagsasabi, “Naganap na.” At nagkaroon ng mga tinig, at mga kulog, at mga kidlat; at nagkaroon ng isang napakalaking lindol—na gaya niyon ay wala pang nangyari mula nang nagkaroon ng mga tao sa ibabaw ng lupa—isang lindol na gayon kalakas at gayon kalaki. At ang dakilang lungsod ay nahati sa tatlong bahagi, at ang mga lungsod ng mga bansa ay bumagsak; at ang dakilang Babilonia ay

naalaala sa harap ng Diyos, upang sa kaniya'y ibigay ang kopa ng alak ng kabagsikan ng kaniyang poot. Pahayag 16:17-19.

Minamahal na Mambabasa: Naririnig mo ba ang mga tinig at mga kulog? Nakikita mo ba ang kidlat? Nararamdaman mo ba ang hangin? Hindi maglalaon ay maririnig mo ang tinig ng mga mangmang na dalaga na nagsusumamo para sa langis.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Umasa kami sa kapayapaan, ngunit walang mabuti ang dumating; at sa panahon ng kagalingan, narito, kabagabagan! Narinig mula sa Dan ang singasing ng kaniyang mga kabayo: nayanig ang buong lupain sa tunog ng halinghing ng kaniyang mga malalakas na kabayo; sapagkat sila'y dumating at nilamon ang lupain, at ang lahat na nasa loob nito; ang lunsod, at ang mga naninirahan doon. Sapagkat, narito, magpapasugo Ako sa inyo ng mga ahas, mga basilisko, na hindi mapaaamo, at kakagatin nila kayo, sabi ng Panginoon. Kapag ibig kong aliwin ang aking sarili laban sa dalamhati, ang aking puso ay nanglulupaypay sa loob ko. Narito, ang tinig ng hiyaw ng anak na babae ng aking bayan mula sa malayong lupain: Wala бага ang Panginoon sa Sion? wala бага ang kaniyang hari sa kaniya? Bakit nila Ako pinukaw sa galit sa pamamagitan ng kanilang mga larawang inanyuan, at ng mga banyagang walang kabuluhan? Ang pag-aani ay nakaraan, ang tag-init ay nagwakas, at hindi tayo naligtas. Dahil sa sugat ng anak na babae ng aking bayan ay nasugatan din ako; ako'y namanglaw; sinakmal ako ng pagkagitla. Wala bang balsamo sa Galaad? wala bang manggagamot doon? bakit nga hindi napanumbalik ang kagalingan ng anak na babae ng aking bayan? Jeremias 8:15-22.